

РЕШЕНИЕ

№ 960

гр. София, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10706** по описа за **2022** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) чрез юрк. Х. против решение № 3933 от 24.10.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 9556 /2022 г. по описа на СРС. С обжалваното решение е отменен електронен фиш серия К № 5869309/27.04.2022 г., с който на И. Н. К. е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21, ал.2 ЗДвП.

В жалбата се съдържат твърдения, че при постановяване на решението си районният съд не е обсъдил становищата на страните, не е посочил събраните доказателства, не ги е оценил и е формирал грешни изводи. Съдът не е обърнал внимание, че като собственик на процесния автомобил е вписана М. И. К., която към момента на нарушението е малолетна и не е било възможно да бъде издаден електронен фиш на нейно име. Касаторът счита, че в случая е следвало да намери приложение разпоредбата на чл.26, ал.3 ЗАНН, поради което вместо на собственика фишът е издаден на нейния баща. Счита също така, че районният съд е следвало да достигне до този извод като съобрази ЕГН-тата и съответствието между имената. С касационната жалбата се представя справка от АИС „Български документи за самоличност“, от която е видна действителна роднинската връзка между двамата. По изложените

съображения, касаторът счита, че съдът е нарушил принципът на служебното начало, като не е положил усилия да събере нужните доказателства, необходими за установяване на обективната истина. Изтъква се, че като родител на собственичката И. К. не е подал декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, че друго лице е извършило нарушението, поради което правилно е ангажирана административната му отговорност. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, ответникът по касационната жалба – И. К., редовно уведомен, не се явява лично, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП – прокурор Д. счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС намира за правилно и законосъобразно.

Административен съд - София-град, XXV касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При постановяване на решението си, районният съд е приел за установено, че обжалваният електронен фиш е издаден на И. К. за установено нарушение с техническо средство АТСС CORDON M2, затова че на 27.04.2022 г. в 17:50 часа в [населено място] управлява л.а. Б. ИЗ с рег. [рег.номер на МПС], по [улица]до № 200, с посока на движение от [улица]към „Околовръстен път“ като при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, управлява със 75 км/ч. респ. превишение от 25 км/ч.

За да отмени електронния фиш, разглеждащият делото състав е съобразил представената с преписката справка от КАТ, в която като собственик на процесния лек автомобил е отразено лице различно от жалбоподателя, поради което е приел, че вмененото на К. нарушение се явява недоказано и отменил фиша като неправилен и незаконосъобразен.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Нарушението е било установено с мобилна камера за контрол на скоростта, като снимката е приложена по делото. Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Според чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Последното, съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 5, следва да се случи в 14-дневен срок от получаване на фиша, като собственика представи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

В настоящия случай е безспорно установено, че към момента на установяване на нарушението, за което е издаден обжалваният електронен фиш, собственик на процесното МПС е била малолетната към този момент М. И. К.. Съгласно посочените

по-горе разпоредби електронният фиш е следвало да бъде издаден и връчен именно на нея. Безспорно е обаче, че малолетните и непълнолетните до 16 години не са административнонаказателно отговорни лица, поради което такъв фиш би бил незаконосъобразен на това основание. Същевременно малолетните лице са недееспособни, а непълнолетните имат ограничена дееспособност, за да направят сами валидно волеизявление и да ползват възможността да посочат в декларацията по чл. 189 от ЗДвП кое лице е управлявало автомобила, като това по отношение на малолетните съгласно чл. 3 от Закона за лицата и семейството /ЗЛС/ и чл.129 от Семейния кодекс /СК/ следва да сторят родителите им, а по отношение на непълнолетните следва да се има предвид, че биха могли лично да подадат декларацията, но за да произведе тя ефект, следва да бъде приподписана от някой от родителите на непълнолетния чл.4 от ЗЛС и чл.129 от СК. В този случай е следвало административнонаказващият орган да установи родителите на лицето и да се изиска информация кои лица са управлявали автомобила. На основание чл. 15 от Закона за закрила на детето /ЗЗДт/ административнонаказващият орган следва да уведоми Дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето. Ако интересите на детето и родителя са противоречиви, административнонаказващият орган може да назначи особен представител на детето, който може да е и социален работник от Дирекция "Социално подпомагане" - чл. 129, ал. 2 от СК във връзка с чл. 15, ал. 7 от ЗЗДт. Последното би било особено необходимо и подходящо в случай, че родителите не извършат горното, с цел да избегнат собственото си санкциониране. В тези случаи обаче, презумпцията възведена с чл.188 ще остане необорена и макар малолетното лице да не може да бъде санкционирано с административно наказание, то може да търпи друг вид засягане на негови законни права и интереси. Съгласно чл. 171, т.2а, буква „а“, предложение първо от ЗДвП се прекратява регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач. Цитираният текст регламентира принудителна административна мярка. След като нарушението е установено в процес на управление на МПС и собственик е малолетен и непълнолетен до 16 години, по презумпцията то ще е осъществено именно от него, а тези лица няма как да бъдат правоспособни водачи по смисъла на закона. Макар те да не могат да търпят административно наказание, то няма пречка да бъде приложена ПАМ, защото прилагането на принудителните административни мерки не означава осъществяване на юридическа отговорност и налагане на административно наказание.

Вместо горното, АНО е издал процесния фиш на жалбоподателя, без да изясни фактическата обстановка и без да установи нарушителя. В случая жалбоподателят не може да носи лична административнонаказателна отговорност само на основание, че има качеството на законен представител на собственика. Това е така, защото разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП не предвижда отговорност на законния представител на малолетното дете, каквато отговорност е изрично предвидена за законните представители на юридическите лица (чл. 188, ал. 2 от ЗДвП). Приемането на противното би било недопустимо разширително тълкуване на закона касателно субектите на административнонаказателна отговорност.

Настоящата инстанция посочва личната отговорност, доколкото именно на такава сочи съдържанието на фиша. Същият е първи по ред издаден и с оглед съдържанието му и нормата на чл. 188 от ЗДвП логично жалбоподателят е счел, че е санкциониран като неправилно е определен като собственик на МПС, на което основание и е

обжалвал. Вярно е, че формално фишът отговаря на одобрения със заповед № 8121з-931/30.08.2016г. на Министъра на вътрешните работи образец на електронен фиш, съдържайки всички реквизити, изброени в закона, но съдържателно е непълен. Макар и ограничена като текстови възможности, в него все пак следва да бъде посочена точно информацията, даваща основанието за ангажиране на административнонаказателната отговорност на санкционираното лице. В процесния случай категорично не става ясно в какво качество е ангажирана отговорността на И. К. – собственик, ползвател или родител, с което несъмнено е нарушено и правото му на защита. След като АНО е счел, че именно последната от изброените хипотеза е относима, то в правната квалификация изрично е следвало същата да бъде посочена. Това е така, защото сочената разпоредба на чл. 26, ал. 3 от ЗАНН по правило се явява специална, защото създава отделно основание за реализиране на административнонаказателната отговорност на родителите на малолетни и непълнолетни извършители на административни нарушения и като такава задължително следва да бъде посочена.

Следва да бъде отбелязано, че съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от ЗАНН за административни нарушения, извършени от малолетни, непълнолетни на възраст от 14 до 16 години и поставени под пълно запрещение отговарят, съответно, родителите, попечителите или настойниците, които съзнателно са допуснали извършването им. В случая, в електронния фиш не е посочено, че ответника по касация е допуснал извършването на описаното нарушение за което е санкциониран. В тази връзка следва да бъде посочено, че Постановление № 10 на пленума на ВС от 28.09.1973 г. разглежда въпроса за тълкуването и прилагането на разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от ЗАНН и се произнася в насока, че при решаване на въпроса за субективната страна на деянията при отговорността на родителите, попечителите и настойниците за извършени от малолетните, непълнолетните на възраст до 16 години и поставените под пълно запрещение административни нарушения, разпоредбата следва да се тълкува в насока, че понятието "съзнателно" допускане на извършване на административно нарушение от тях има предвид умишлената форма на вина у родителите, попечителите и настойниците, която включва както прекия, така и евентуалния умисъл, но не и непредпазливостта. По делото липсват доказателства, от които да бъде направен обоснован извод, че ответника по касация "съзнателно е допуснал" извършването на нарушението. Тежестта за доказване на всички елементи (обективни и субективни) на твърдяното нарушение е на наказващия орган .

С оглед гореизложеното правилен се явява изводът на първоинстанционния съд за незаконосъобразност на електронния фиш като същият не може да бъде разколебан и от цитираното от касатора Р № 1225/06.04.2022 г. по АНД № 2091/2022 г. на СРС). Същото е изолирано от трайната практика, която напълно кореспондира с настоящето решение (виж в този смисъл Р № 284 от 20.02.2020 г. по канд № 72/2020 г. на Административен съд – Б., Р № 1406 от 05.07.2022 г. по анд № 7088/2021 г. на РС Пловдив, Решение от 08.01.2020 г. по канд № 127/2019 г. на Административен съд – Габрово и др.).

Възраженията за допуснати пропуски от страна на районния съд са несъстоятелни. Единственото възражение, което санкционираното лице е навело в жалбата си е било именно, че същото не се явява собственик на процесното МПС. От своя страна АНО е подал бланкетен отговор, в който не е взел становище по това възражение и дори не е посочил, камо ли обосновал, основанията си за ангажиране отговорността на лицето.

Същото не е сторил и в съдебно заседание, в което не се е явил или представлявал, а са представени писмени бележки, отново бланкетни и без съдържание в сочения смисъл. Едва с касационната жалба е представена справка от АИС „Български документи за самоличност“, от която е видна действителна роднинската връзка между собственика на МПС и санкционираното лице и са развити посочените вече съображения. Съдът не е врачка или процесуален представител и застъпник на някоя от страните. В тежест на АНО е било да докаже както извършване на нарушението така и отговорността на санкционираното лице. Както е развил и подкрепил със съответното доказателство пред настоящата инстанция съображенията си, така е можел и е следвало да го направи пред първоинстанциния съд. След като пред същия не са били наведени дори индиции за горното, то същият не може да бъде упрекван в липса на процесуална активност. Независимо от наведените възражения и представени доказателства обаче крайният извод на съда не налага ревизия, поради което и решението следва да бъде потвърдено по изложените съображения. Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, но пред настоящата не са претендирани от ответника по касация, поради което и съдът не присъжда такива. Воден от горното и на основание чл. 221 ал. 2 пр. 1 от АПК, Административен съд София – град, XV-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3933 от 24.10.2022г., постановено по н.а.х.д. № 9556 /2022 г. по описа на СРС, с което е отменен електронен фиш серия К № 5869309/27.04.2022 г. на СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.